

Bilag 1.Patentkommissionen.

København K., Niels Juels Gade Nr. 5,
den 14de August 1914.

Da den Krigstilstand, der er indtraadt mellem forskellige europæiske Stater, har fremkaldt en betydelig Forstyrrelse og Usikkerhed i Postgangen og derhos maa paa-regnes at ville medføre øjeblikkelige økonomiske Vanskeligheder i vide Kredse saavel i Indlandet som i Udlandet, tillader jeg mig herved tjenstligst at indstille til Handelsministeriet, at der for — saa vidt muligt — at afbøde de Ulemper, der heraf maatte kunne flyde for Ansøgere om Patent og for Patenthavere, søges tilvejebragt fornøden Lovhjemmel for, at der midlertidigt skal kunne indrømmes Lempelser med Hensyn til Overholdelsen af forskellige af de i Patentlovgivningen fastsatte Frister. Saadanne Lempelser maa anses ønskelige dels med Hensyn til de i Patentloven Nr. 69 af 13. April 1894 §§ 7 og 20 fastsatte Frister for Erlæggelsen af de der omhandlede Afgifter, dels for de Fristers Vedkommende, der er fastsatte i nævnte Lovs §§ 16, 18, 19 og 28, 2det Stykke, jfr. Lov Nr. 40 af 29. Marts 1901, for Foretagelsen af forskellige under Ansøgningsernes Behandling forefaldende Handlinger.

I Patentlovens § 7 er givet Forskrifter om, at der for meddelte Patenter, saalænge disse ønskes holdte i Kraft, skal erlægges aarlige Afgifter inden Begyndelsen af hvert Patentaar. Dog er der givet Adgang til Efterbetaling af disse Afgifter, naar de udredes inden 3 Maaneder efter Patentaarets Begyndelse, men der skal da foruden selve Afgiften betales et Tillæg af en Femtedel af denne. Forsinkelser i Postgangen og vel særlig de vanskelige økonomiske Forhold vil formentlig let kunne medføre, at Afgifterne for adskillige Patenter, som Indehaverne i og for sig kunde ønske at opretholde, ikke rettidigt indkommer hertil, hvoraf Følgen vil blive, at de paagældende Patenter bortfalder. Herved mister Indehaverne helt eller delvist den Udsigt til Vederlag for det Arbejde og eventuelt ogsaa de Bekostninger, de har anvendt paa vedkommende Opfindelser, som Patenterne netop skulde sikre. For Statskassen vilde dette kunne medføre en ikke ubetydelig Indtægtsformindskelse, idet den ikke blot gaar glip af selve de Afgifter, hvis Ikkebetaling har medført Patenternes Bortfalden, men ogsaa af de Afgifter, som fremtidigt vilde kunne være blevne udredede for Patenternes fortsatte Bestaaen. Efter de Grundsætninger, hvorpaa den her gældende Patentlovgivning hviler, vil nemlig et Patent, der er bortfaldet paa Grund af manglende Afgiftsbetaling, ikke kunne sættes i Kraft igen. Da Aarsafgifterne stiger, jo længere Patentet holdes i Kraft, kan det Tab, Statskassen derved vilde komme til at lide, let komme til mange Gange at overstige den øjeblikkelige Indtægtsnedgang. Det synes derfor at maatte være saavel i Patenthavernes som i Statskassens Interesse, dersom der aabnes Adgang til en Forlængelse af den fornævnte 3 Maaneders Frist, saalænge de foran fremdragne Forhold maatte være til Stede.

Lignende Betragtninger synes at maatte gælde overfor den Afgift, af 10 Kroner, der ifølge Bestemmelsen i Patentlovens § 20, 1ste Punktum, skal udredes inden et Patents Udstedelse. Paa Grund af Afgiftens ringere Størrelse, vil der dog næppe være Grund til at forlænge den Frist, der er fastsat til Afgiftens Erlæggelse, saa meget som for Aarsafgifterne. I modsat Fald vil Følgen let kunne blive, at Patentudstedelsen i alt væsentligt gik i Staa, hvilket vilde være ret u hensigtsmæssigt af Hensyn til Arbejdets regelmæssige